

ΑΔΕΛΦΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΛΑΩΝ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ. FRATERNISATION DES PEUPLES D'ORIENT

ΔΕΚΕΒΑΛΟΣ

ΜΕΘΕΞΙΣ ΤΟΥ ΘΡΑΪΟΥ ΦΥΛΟΥ ΕΙΣ ΤΑ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ PARTICIPATION DU BRAU SEKH AUX AFFAIRES D'ETAT.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ κτλ. ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΝΑ ΠΑΣΑΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

«Φημί πάντων ανοσιότατα τὰ νῦν ἐν τοῖς παρ' ἡμῶν τόποις γίνεσθαι, τὸ μὴ... ἐπιτηδεύειν ἄνδρας γυναιξὶ ταῦτα... ὡς δεῖ παιδείας τε καὶ τῶν ἄλλων ὅτι μάλιστα κοινωνεῖν τὸ θῆλο γένος ἡμῶν τῶν ἀρρένων γένει.» «Πατέρες τε καὶ Μητέρες καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἀπάντων τιμιώτερον ἔστιν ἡ Πατρίς καὶ σεμνότερον καὶ ἀγιώτερον... καὶ σέβασθαι δεῖ καὶ μάλλον ὑπέκειναι καὶ θαυμάζειν Πατρίδα γαλεπαίνουσαν ἢ πατέρα.»

AVIS D-LOR ARENDAŞI

Sunteți rugați a acquita abonamentul D-v. la «Decebalu» pe semestrul I-iū Direcțiunea.

ΝΕΩΤΑΤΑΙ

Ἡ Βουλὴ τῶν Σέρβων ἀνοίγεται σήμερον τὸ Μαυροβούνιον δὲν ἱκανοποιεῖται διὰ τῆς 20ετοῦς φυλακίσεως τῶν 32 δολοφόνων Τίρκων... πυχραῖα ἀπετέφρωσε τὸ 1/4 τῆς ἐν Πετροπόλει ἀκροπόλεως... οἱ Καρλισταὶ ἤττωνται... χρίσις ἐμπορικῇ ἐν Εὐρώπῃ... τὰ δημητριακὰ ἐνταῦθα εἰς μερίστην ἐκπτώσιν... τὰ χρωῶγραφα εἰς ὕψαι... οἱ ἐκμισθωταὶ (arendasi) ἀπέλιπες... Αἱ γαῖαι ὠργώθησαν εἴπερ ἄλλοτε ποτε ἐφέτος... ἡ Ἰταλία διὰ λόγους οικονομικοὺς δὲν ἀντιπροσωπεύεται ἐν τῇ Ἐκθέσει τῆς Φιλαδελφείας... Ἡ Βουλὴ τοῦ τόπου συνεκλήθη τὰ μέσα τούτου.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ.

Ἡ νεωστὶ ἐκδομένη ἐν Ἐρμουπόλει σπουδαία ἐφημερίς «Ἐξέγερσις» ἀναφέρει ὅτι ὁ Νομάρχης Κυκλάδων διώρισεν ἑπταμελῆ Ἐπιτροπὴν, ἐνταταμένην ὅπως ὑποστηρίξῃ παρά τῇ Βουλῇ δι' ἐκθέσεως καὶ ἀναφορᾶς τοῦ ἐμπορικοῦ Συλλόγου τὴν ἰδέαν περὶ ἀνακρήψεως τῆς Σύρου εἰς λιμένα ἐλευθερον... ἡ ἰδέα ἐφημερίδι ἐφιστάται... τὴν προσοχὴν εἰς τὰς ἀρμοδίους Ἀρχὰς κατὰ τοῦ ἐπαράτου χαρτοπαγίου... ὅπερ πολλὰς οἰκογενεὰς καὶ νέους παντοῦ καὶ ἰδίως ἐν Σύρῳ (καὶ Βουκουρεστῶν) κατέστρεψε... ὡσαύτως δι' αὐτοῦ τοῦ φύλλου μανθάνομεν τὴν σύστασιν ἐν Σύρῳ καὶ ἔναρξιν Μελοδραματικῆς θιάσου.

Ἡ «Βουλὴ» γράφει, ὅτι «ἐξεδόθη τύποις τὸ ὑπόμνημα τοῦ Κωνστ. Πάπῃ περὶ διαθέσεως τῶν 150 χιλ. δραχ. κατὰ τὸ διαγώνισμα τοῦ Κωνστ. Ζάππα, καθ' ὃ ὁ συγγραφεὺς προτείνει ὡς ἀριστον τὸ διατίθεσθαι τὰς 150 χιλ. δραχ. ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως καὶ ἐπεκτάσεως τῆς γεωργίας... ἡ αὐτὴ ἐφημερίς πόθεν μαθοῦσα ἀναγγέλλει ὅτι «ἡ Τουρκία ἐνέκρινε νὰ συνάπτωσιν ἐμπορικὰς συνθήκας αἱ Παραδουνάβιοι Ἡγεμονίαι ἄνευ τῆς ἀμέσου ἢ ἐμέσου συμμετοχῆς αὐτῆς.» Ἄλλ' ἐν τῇ Βουλῇ τῆς Ἑλλάδος ἔλαβον χώραν καὶ παρατρέψα πολλὰ, μήπως περαιωθείσης τῆς περὶ τῶν ἐκλογῶν συζητήσεως.

Προμηνύεται δὲ ὑποοργικῇ Κρίσει καὶ λίαν ταχέϊα, ἐπειδὴ μόλις κατὰ 10 ψήφους ὑπερπεροῦσιν οἱ Γρίβο-Βουλγαρικοὶ βουλευταὶ τοὺς ἀντιπολιτευομένους... ἡ ἐκλογὴ τῆς Ἀττικῆς ἀκυροῦται... ὁ κ. Μεσσηνέζης ἐξετόξευσε τὸν φιλιππικὸν κατὰ τοῦ κ. Κουμουνοδούρου εἰς ζήτημὰ τι βουλευτικόν... ἄλλ' ὁ Κουμουνοδούρος ὑπερησπίαστο ἑαυτὸν μεγαθύμως, εἰς τοῦτο ἔχων συνήγορον καὶ τὸν κ. Θ. Ζαήμην.

Ὁ Κ. Ἐμμ. Ἀντωνιάδης ἐν Ἀθήναις ἤρατο τὸ 1000 δραχμῶν γέρας τοῦ ἐν Τεργεστῇ φιλομούσου Κ. Δ. Οἰκονόμου διὰ τὴν ἔμμετρον μεταφράσιν τοῦ Ὁμήρου τῆς Ἰταλίας Dante, οὗ τὴν ἐμβριθὴ ἀνάλυσιν ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ κατεχωρήσαμεν ῥωμουνιστὶ ἐν ἐπιφυλλίδι, ἔργον τῆς νέας Κορίνθης Ἀθηναῖδος Ζαῖρας Πιερομάδης.

Ὁ ἐνταῦθα ἀξιότιμος Κ. Α. Γριμαλδης ὠνομάσθη μέλος τοῦ ὑπὸ τῆς εἰρημένης

δεσποινίδος Ἀθηναῖδος Ἰδρυθέντος Κοσμικο-Φιλανθρωπικοῦ ἐν Ῥαβέννῃ Κομητέου.

Ἐν Ζακύνθῳ κατηρτίσθη «Σύλλογος τῶν καλῶν Ἐργῶν» πρὸς ἐκπαίδευσιν τῶν ἀπόρων, ἐκδοῦστος ἐπὶ τούτῳ καὶ ἐφημερίδος ἢ «Ἐρμασις». Ἐν Κεφαλληνίᾳ δ' εὐπαίδευτος Κ. Πανᾶς ἐκδίδωσι τὴν «Ἐξέγερσιν».

ΔΑΚΙΑ-ΣΕΡΒΙΑ-ΠΥΛΗ ΟΘΩΜΑΝΙΚΗ.

Ἡ Παρισιανὴ Σύμβασις τοῦ 1856 ἀπεφάνθη ὑπὲρ Δακίας καὶ Σερβίας διὰ τῶν ἀρθρῶν 23 καὶ 28 ὡς ἔπειτα:

«Α! Διὰ τὴν Μολδο-Βλαχίαν. Ἄρθρ. 23. Ἡ Υ. Π. ὑποχρεοῦται νὰ συντηρήσῃ (conservet) ταῖς εἰρημέναις Ἡγεμονίαις διαίτησιν ἀνεξάρτητον καὶ ἔθνηκην, ὡς καὶ πλήρη ἐλευθερίαν «λατρείας, νομοθεσίας, ἐμπορίας καὶ ἀμπολιτίας.» «Β! Διὰ τὴν Σερβίαν.»

«Ἄρθ. 28. Κατὰ συνέπειαν ἡ Ῥηθίσις Ἡγεμονία διατηρήσει τὴν ἐαυτῆς διοίκησιν ἀνεξάρτητον καὶ ἔθνηκην, ὡς καὶ πλήρη ἐλευθερίαν «λατρείας, νομοθεσίας, ἐμπορίου καὶ ἀμπολιτίας.»

Καὶ ὅμως εἰς τὴν Νέαν Σύμβασιν τοῦ 1858, τὴν συνωμολογημένην ἐν Κωνσταντινουπόλει κατόπιν τῆς τοῦ Κούζα ἐκλογῆς ὠρίσθησαν τὰ ἐπόμενα.

«Αἱ διεθνεῖς συνθήκαι ὅσαι ἤθελον κλεισθῆναι ὑπὸ τῆς Πύλης θέλουσιν εἰσθαι ἐφαρμοστέαι καὶ ἐπὶ τῶν Ἡγεμονιῶν, καθόσον αὐταὶ αἱ συνθήκαι δὲν ἤθελον προσβάλλει τὰς Ῥουμανικὰς ἰμμυνιτέας ἀσοδοσίας.

Κατὰ γράμμα μὲν καὶ ἔνοιαν ἡ Ῥουμανία δικαιοῦται πληρέστατα, μὴ δυναμένης τῆς Πύλης νὰ ἀντιποιηθῆσθαι δικαιώματος, ὅπερ οὐ μόνον ἐν ἀρχαῖαις Βουλλαῖς ὑπὸ τῶν κατὰ καιροὺς Σουλτάνων παρεχωρήθη καὶ συνωμολογήθη τοῖς Ἡγεμοῖσι τῆς Δακίας, ὡς ὁ ἀειμνηστὸς Ἀραάκης ἀπέδειξεν, ὁ δὲ Κ. Μιτυληναῖος ἐν τῷ σπουδαίῳ αὐτοῦ Τεύχεϊ περὶ Συνθηκῶν διεστράνωσεν, ἀλλὰ καὶ καθιέρωται ἐσχάτως ὑφ' ἀπάσων τῶν Δυνάμεων δι' ἐπισήμου Πρακτικοῦ τοῦ 1856. Κατ' οὐσίαν ὅμως ἕνεκα τῶν προηγουμένων ἀπὸ μέρους τῶν Ἡγεμόνων Κούζα καὶ Καρόλου κατ' εὐθείαν ἀνταλλαγέντων γραμμάτων μετὰ τῆς Πύλης, τὸ ζήτημα τῶν συνθηκῶν ἢ συμβάσεων ἐμπορικῶν ὡς περιπλεχθὲν ὀφείλει λυθῆναι δριστικῶς ἐν Εὐρωπαϊκῷ Συνεδρίῳ. Μεθ' ὅλα ταῦτα, τῶν τριῶν Βορείων Δυνάμεων τὴν πλάστιγγα ὑπὲρ τῆς Ῥουμανίας βαρυνασῶν, τῆς δὲ Πύλης διαμαρτυρηθείσης καὶ περιμενούσης ἀπάντησιν, περιμενόμενον νὰ ἴδωμεν τὸ ἀποβησόμενον.

Τὰ Ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος τοῦ «Μιχαὴλ Γενναίου», ὅστις ἐστοίχησε περίπου τῶν 70 χιλ. φράγκων εἰς Ἰταλίαν ἐξ ὀρειχάλκου ἀναγλυφεί, τελοῦνται σήμερον τῶν Ἁγίων Ταξιαρχῶν 9/10 ἔνεστι. Ἐπειδὴ δ' ἐστὶν ἀντικρὺ τῆς Ἀκαδημίας, ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ γηπέδου τοῦ κρημισθέντος ναοῦ τοῦ Ἁγίου Σάββα τοῦ ἀνήκοντός ποτε τῷ Παναγίῳ Τάφῳ, φοιτηταὶ νινεσ ἐτόλμησαν νὰ ἀποκαλύψωσι τοῦτον πρὸ τῆς ὠρισμένης ἡμέρας, φόβῳ μήπως κηρυχθῆ ἢ τοῦ Τόπου ἀνεξαρτησία καὶ προκληθῶσι δῆθεν οὐκ ἀγαθαὶ διὰ τὸ ἔθνος συνέπειαι... πλὴν ἡ Ἀστυνομία καὶ ἀπόσπασμα στρατιωτικῶν ἀπεσβήσαν τὴν τοιαύτην στάσιν τῶν Φοιτηκῶν. Ἡ μὲντοι τῶν τριῶν τοῦ Βορρᾶ Δυνάμεων, ἢ καθιερούσα νέαν φάσιν μεταξὺ

τοῦ Διβάνου καὶ τῶν Ἡγεμόνων Καρόλου καὶ Μιλάν, ἐστὶ παραχώρησις γενομένη ὑπὸ τῆς Ῥωσσίας καὶ Γερμανίας τῷ Αὐστρο-Ὀύγγρικῳ Ἀνακτοβούλῳ ἐπωφελεμένην πρῶτον ἐκ τῶν νέων συνθηκῶν...

Ἡ Πύλη ἔπραξεν ἴσως λάθος... ὀφείλουσα νὰ ποιηθῆσθαι ἔκκλησιν εἰς τοὺς ὑπογράφαντας τὴν Παρισιανὴν Συνθήκην. Ἡ κλήσις πρὸς τὴν Γαλλίαν, Ἀγγλίαν, Ἰταλίαν δὲν ἤθελον ἀλλάξαι τὴν οὐσίαν τοῦ ζητήματος, ἀλλ' ἤθελε σώσει τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ Διβάνου, φαινομένου ὅτι ὑπέκυψεν εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς Εὐρώπης. Ἡ Πύλη... ὑπέκυψε χωρὶς νὰ διαμαρτυρηθῆ. Τὰ ἐπικυριαρχικὰ τῆς δικαιώματα ἀκυροῦνται οὕτως ἔναντι τῶν Ἡγεμονιῶν. Εἶναι τὸ πρῶτον βῆμα πρὸς τὴν μέλλουσαν τῶν δύο χωρῶν ἀνεξαρτησίαν. Ἡ Συνθήκη τῶν Παρισίων κατέστη ἥδη γράμμα νεκρὸν τὸ πρῶτον κτύπημα ἐδόθη τῇ 13 Μαρτίου 1871 διὰ τῆς Λονδίνεως Συνθήκης... ἡ τελωσιακὴ μετὰ τῆς Ῥωμυνίας σύμβασις δεῖκνυσι νέον βῆμα ἐν τῇ ὁδῷ, ἤτις ἄγει τὰ Ἀνακτοβούλια εἰς τὸ νὰ διαλύσωσι βαθμηδὸν τὰ ἀποτελέσματα τοῦ Κριμαϊκοῦ πολέμου.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Ἐκτὸς τῆς «Μακεδονικῆς Ἀδελφότητος» καὶ τῶν Συλλόγων Σερβῶν, Βοδωνῶν καὶ ἑτέρων τῆς Μακεδονίας πόλεων, οἱ ἐν Μεγαρόβῳ, τῷ ἄστει τούτῳ τῶν Βιτωλίων, συνέστησαν πρὸ ἐνός καὶ ἡμίσεος περίπου ἔτους «Ἀδελφότητα», ἢ ἐπωνόμασαν «Ἐλιπίδα», καταρτίσασαν Νηπιαγωγεῖον, οὗ Διευθύντριαν ἀξιόλογον μετεπέμψαντο ἐξ Ἀθηνῶν, προσπαθοῦσαν δὲ παντὶ σθένει ἤδη τὸν σχηματισμὸν Βιβλιοθήκης καὶ Ἀναγνωστηρίου.

Ἡμεῖς πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως εἰς τὴν Ἐκθεσιν τῆς Βιέννης, ἔνθα εἴχομεν προσκληθῆ, κατεθήκαμεν περίπου τῶν 75 γραμματίων τοῦ ὑπὲρ Νηπιαγωγείου Λαχεῖου τῆς «Ἐλιπίδος» εἰς τὸ Γενικὸν ὡδὲ Προξενεῖον, 75 δ' ἔτερα ἐνεχειρήσαμεν τῷ Βαρῶν Σίνα εἰς Ἰσλ, ἔνθα καὶ ἐπορεύθημεν αὐτοπροσώπως, εὐαρεστηθέντι ἰν' ἀποτίσῃ ταῦτα αὐθωρεῖ μὲσφ τοῦ ἱατροῦ Κ. Ζοντίου, οὗ ἤτον ὅμως ὀμνήσαμεν τὰ δέοντα καὶ τῷ Ἐλληνι πρεσβυτῇ Κ. Ὑψηλάντῃ, ὅστις ὑπεσχέθη πλεῖστα ὅσα καὶ ὑπὲρ Σχολῆς ἐνταῦθα, ἕνεκα τῶν ἀσχολιῶν ὅμως αὐτοῦ οὐδὲν μέχρι τοῦδε ἐπράχθη. Ἐπαναλαμβάνοντες λοιπὸν τὴν παρακλήσιν μας εἰς οὖς προσήκει, ὅπως σπεύσωσι τὴν πληρωμὴν ἐκείνων τῶν γραμματίων πρὸς ἐκκαθάρισιν τῶν μετὰ τῆς ἀξιοτιμῆς ἐκείνης Ἀδελφότητος λογαριασμῶν, προτρέπομεν κατὰ ταύτην τὴν περίπτωσιν καὶ οἰονδήποτε εὐπατρίδην ἐκ Μεγαρόβου ἢ Τυρνάβου νὰ συνδράμῃ, καθὰ προαιρεῖται ἕκαστος, εὐ εἰδὼς ὅτι τὸ ὄνομα Εὐεργέτου καὶ Δωρητοῦ γράφεται χρυσοῖς γράμμασιν ἐπὶ ταῖς στήλαις τοῦ Μεγάρου τῆς Ἀδελφότητος.

Καὶ προφορικῶς ἐπληροφρήθημεν ὑπὸ τοῦ κατ' αὐτὰς ἀρχιθέντος ἐκ πατρίδος φιλομούσου Κ. οὐ Ν. Σερτίου Βαγγέλη τὰ περὶ τῆς προόδου τῆς εἰρημένης Ἀδελφότητος καὶ δι' Ἐκθέσεως αὐτῆς ἐβεβαιώθημεν δέντως περὶ ταύτης... πεποθήμεν ὅτι ὁ νέος ὡδὲ γραμματεὺς τοῦ Προξενεῖου Κ. Νομικός, ὁ εἰδὼς ἐγγύθεν τὴν καλλιτεχνικὴν Μακεδονίαν καὶ ἰδίως τὰ Βιτωλῖα καὶ τὰ περίεξ, θέλει καταβάλει πᾶν τὸ ἐνὸν πρὸς ὑποστήρισιν τῆς ἐν λόγῳ Ἀδελφότητος παρὰ τοῖς ὀλίβοις ὁ-

μογενέσιν, ἐργαζόμενος λόγῳ τε καὶ ἔργῳ, καὶ οὐχὶ μόνον λόγῳ ὡς ὁ προκατόχος αὐτοῦ πολύφερνος τοῦ Προξενεῖου «ἀρενδάσης» Κ. Μ. Πανᾶς.

Ἐσωτερικά.

Ὁ Μηνῶτωρ κινεποιοῖ τὰ ἐπόμενα: «Χθὲς τὴν 3-ην Νοεμ. πλεῖστοι συν-αθροισθέντες εἰς τὴν ὁδὸν τῆς Ἀκαδημίας, προσεπάθησαν νὰ ἄρῳσι βίβα τὸ καλύπτον τὸν ἀνδριάντα τοῦ Γενναίου Μιχαὴλ παραπέτασμα. Ἡ πρῶξις αὕτη εἶναι ἀνεξήγητος, ἐπειδὴ τὸ Δημαρχεῖον, τῇ συνεννοήσει τῆς Κυβερνήσεως, εἴχεν ἀποφασίσει τὰ Ἀποκαλυπτήρια τοῦ μνημείου τούτου διὰ τὴν 8-ην Νοεμβρίου, ἡμέραν τοῦ Ἁγίου Μιχαὴλ.

Ἡ δημοσία δύναμις, προσκληθεῖσα πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἡσυχίας, ἔκαμεν ὥστε νὰ παύσῃ ἀμέσως τὸ λυπηρὸν τοῦτο σκάνδαλον, ἢ δὲ δικαιοσύνην καταδιώκει τοὺς πρωταιτίους.» 4—5 φοιτηταὶ καθιέρωθησαν.

Δέκα μῆνες συμπληροῦνται ἤδη ἀφότου ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς ἦλθεν ὡς πρόξενος Βουκουρεστίου, πέντε δὲ καὶ ἡμίσεος ἀπὸ τῆς συγκαλέσεως τῆς Ἑλληνικῆς Παροικίας, ἔνθα παρήσαν καὶ ὑπέγραψαν πολλοὶ ὑπὲρ Ναοῦ καὶ Σχολῆς ἐν τούτοις οὐδὲν καταρτίσθη τίνας ἔνεκα; οἱ δὲν εἰσπράχθη οὔτε τὸ τέταρτον τῶν συνεισφορῶν, ἀναβαινοῦσάν μόλις εἰς 6—8 χιλ. φράγκων, ἐνῶ ἠδύνατο νὰ φθάσωσι καὶ εἰς ἐξαπλάσιον καὶ ἐπέκεινα ποσόν, ὡς καὶ ἄλλοτε ἀνεφέραμεν, ἂν ὁ Κ. Πρόξενος ἢ οἱ Κ. Ἐπίτροποι ἤθελον κοπιᾶσαι ὀλίγον μετὰ ζήλου περὶ τοῦ τοιούτου ζητήματος ὅπως ἐν ἀρχῇ ἠλπίζετο. Διατὶ ἡ τοιαύτη ἀδιαφορία, ἐνῶ ἠδύνατο ἢ Ἐπιτροπὴ ἀμέσως νὰ προβῆ εἰς τὴν κατάρτισιν ἐνὸς μικροῦ Σχολείου;

«Προσπαθήσωμεν νὰ ἰδρύσωμεν καὶ μικρὸν Σχολεῖον,» ἔλεγεν ἐν τῷ εὐφραδαί λόγῳ τοῦ ὁ Κ. Ῥαγκαβῆς, «ὅπως προφυλάξωμεν τὰ τέκνα ὑμῶν τοῦ ἐκφυλισμοῦ.»

Μήπως οἱ λόγοι οὗτοι ἦσαν πτερόεντες καὶ ἐξηφανίσθησαν; ἀλλ' ἡμεῖς τοὺς ἐχαράξαμεν τὴν 29-ην Μαΐου, ἡμέραν πένθους καὶ αἰχμαλωσίας πανελληνίου, ἐν τῷ «Δεκεβάλῳ» τοῦ 1874. Ζητοῦμεν δὲ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῶν ὅσον ἔνεστι τάχιον, ἀρχόμενοι ἔστω καὶ ἀπὸ τῶν μικρῶν ἐνθυμούμενοι τὴν πατραγονικὴν Παροικίαν «Ἀρχὴ δέ τοι ἤμισος παντός.»

ΗΠΕΙΡΟΣ.

Εἴχομεν γράψει ἐν τῷ «Δεκεβάλῳ» περὶ Σχολείων καὶ δὴ περὶ τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς τῆς Νήσου τῶν Ἰωαννίνων, ἐδελπιστοῦντες ὅτι θέλουσιν εὐρεθῆ νέοι Ζωσιμάδοι, Καπλάνοι καὶ Δοσίθεοι πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ μεγάλου ἔργου, δ' ἀνέλαβεν ὁ φιλόμουσος Ἀρχιμανδρίτης Ἀββακοῦμ νησιώτης, καὶ ἰδοὺ ὁ Πανελληνίος τῶν εὐεργετῶν τῆς Ἠπείρου Πρόεδρος Χρηστάκης Ζωγράφος πεντηκοντάλιρον ὑπὲρ τῆς Σχολῆς ταύτης προσφορὰν ἐτήσιον ἐκ τοῦ ἀνεώτου εἰς εὐποιίας ταμείου τοῦ ἐχορήγησεν.

Εἴμεθα δὲ βέβαιοι ὅτι οἱ ἐνταῦθα εὐπατρίδα, Ἰωαννῖται, ὡς οἱ Κ-οὶ Γεώργιος καὶ Κυριακὸς ἀδελφοὶ Παναγιώτου, Μ. Ξανθός, Α. Παλῖδας, Α. Μελάς καὶ ἕτεροι, ἐκτὸς τῶν γνωστῶν διὰ τὰ μεγαλοῦργα ἀγαθοεργήματα Κ. Ζάππα, Κ. Ξενοκράτους, Δ. Φιλήτου καὶ λοιπῶν, θέλουσι συνδράμει τὸ κέντρον τοῦτο τοῦ Ἠπειραλβανικοῦ στοιχείου πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ δεδουλωμένου Ἑλληνικοῦ κλήρου, ὅστις πολλοῦ γε καὶ δεῖ νὰ φθάσῃ εἰς τὴν περιωπὴν τῶν πρώτων τοῦ ἑλληνικοῦ Χριστιανισμοῦ αἰώνων.

Τῷ Κυρίῳ Συντάκτῃ τοῦ «Δεκεβάλου».

Κύριε!

Γνωρίζετε ὅτι πρὸ τριῶν ἐτῶν, τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ Σ. Μητροπολίτου ἁγίου Ἰωαννίνων Κ. Σωφρονίου, καὶ τῇ θαυμάσιᾳ δαπάνῃ, περὶ τὰς 1000 λίρας ὀθωμανικῆς ἀναβινοῦση, τοῦ Π. Ἡγουμένου καὶ Ἀρχιμανδρίτου τῶν Ἱερῶν Μονῶν «Ἐλευσίνης καὶ Σωτήρος» Κ. Ἀββακοῦμ, ἀνιδρότῃ ἐν τῇ νήσῳ τῆς λίμνης τῶν Ἰωαννίνων λαμπρότατον οἰκοδόμημα, κληθὲν «Ἱερατικὴ Σχολὴ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος» καὶ προῶρισται ἵνα ἐν αὐτῇ ἐκπαιδεύονται ἐπὶ διετίας πρὸς τὸ παρὸν, οἱ μέλλοντες ἀναδέεσθαι τὸ θεῖον τῆς Ἱερωσύνης ἀξίωμα. Ὁ ἀριθμὸς τούτων κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος ὠρίσθη εἰς ὀκτώ μόνον μαθητάς, εἰς δὲ τὸ δεύτερον ἠξήθησαν εἰς δεκαπέντε, καὶ οὐχὶ πλείοτεροι, διότι αἱ 20,000 γρ. ἄτινα ὁ εἰρημὸς Ἡγούμενος διέθεσεν ἐτησίως ἀπὸ τῶν ἐσόδων τῶν διαληφθεισῶν Ἱερῶν Μονῶν, καὶ τινες μικραὶ ἐξωτερικαὶ συνδρομαὶ πρὸς διατροφὴν τῶν ἐν τῇ εἰρημένῃ Σχολῇ μαθητευομένων δὲν ἐπάρκουν διὰ πλείοντερον ἀριθμὸν, ἐν ᾧ μεγίστη ὑπάρχει ἀνάγκη ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ μορφωμένου κλήρου. Τὴν ἀνάγκην ταύτην καὶ τὸν ζῆλον πολλῶν προσερχομένων ἵνα ἐγγραφῶσιν ἐν τῇ Σχολῇ καθορῶσα ἡ Ἐφορία εὐρίσκειτο εἰς μεγάλην στενοχωρίαν, σχεπτομένη, πῶς νὰ ἐπαυξήσῃ τοὺς πόρους καὶ ἐπέλθῃ ἡ δέουσα θεραπεία οὕτως εὐρισκομένης τῆς Ἐφορίας, ἐπέστη αὐτόκλητος ὁ φιλογενέστατος καὶ φιλόμουσος Χρηστάκης Ἐφένδης Ζωγράφος καὶ δι' ἐπιστολῆς τοῦ πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην ἐκ Παρισίων, προικδοῦσι κατ' ἔτος τὴν ἐν λόγῳ Ἱερατικὴν Σχολὴν διὰ 50 λιρῶν Ὀθωμανικῶν, δι' ὧν ἡ Σχολὴ ὑποστηρίζεται ὡς ποσῶν. Ἡ Ἐφορία ὠνόμασε τὸν ἐξοχώτατον Χρηστάκην Ἐφένδην, διὰ πρακτικῆς τῆς «Μέγαν Εὐεργέτην τῆς Σχολῆς», εὐ εἰδοῦσα ὅτι καὶ πολλοὶ τῶν Ἠπειρωτῶν βαθύπλουτοι, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διαμένοντες, μιμούμενοι τὸ παράδειγμα τῆς Α. Ἐξ. θέλουσι σπεύσει πρὸς ὑποστήριξιν τῆς εἰρημένης Σχολῆς καὶ ἀναδείξιν αὐτῆς, ὡς ἀπαιτεῖ ἡ μεγίστη σπουδαιότης τοῦ Ἱεροῦ Καθιδρύματος τούτου καὶ οὕτως ἡ μὲν Ἐφορία εὐρισκομένη εἰς εὐάρεστον θέσιν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν μαθητῶν ἐπαυξήσει εἰς τὸ μέλλον καὶ τὴν μαθητείαν αὐτῶν ἐπὶ τρία ἔτη κανονίσει, ἀντὶ τῶν δύο ἐτῶν, ἀπερ εἰσὶν ἤδη ἕνεκα τῶν ἀνωτέρω αἰτιῶν κανονισμένα. — Ὁ καρπὸς τῆς διετούς μαθητείας τῶν κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος ἐγγραφέντων ὀκτῶ μαθητῶν ὑπῆρξε παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα ἀγαθός, διδὼν ἡμῖν ἵνα προσδοκῶμεν, ὅτι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἔσεται ἄριστος οὕτω δὲ βαθύπλουτος ὁ τύπος οὗτος θέλει ἀποκτήσει ὡς ποσῶν μορφωμένον Κλήρον. Ταῦτα, φίλε Κ. Συντάκτα, περὶ τῆς ἐπ' αἰσίοις οἰωνοῖς καταρτισθείσης Ἱερατικῆς Σχολῆς τῆς πόλεως Ἰωαννίνων, Πρωτεύουσος τῆς εὐάνδρου Ἠπείρου. — Ἐσώκλειστον ἔχετε ὡς ἐπὶ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ φιλογενεστάτου καὶ φιλόμουσου Κ. Χρηστάκη Ἐφένδης Ζωγράφου, καὶ τὴν πρὸς τοῦτον ἀπάντησιν τῆς Ἐφορίας, ἃς οὐκ ἐπὶ παροῦσιν εὐαρεστηθῆτε ἵνα δημοσιεύσῃτε διὰ τῆς ἐφημερίδος ὑμῶν.

Ἐν Ἰωαννίνοις, τῆς 18 Σεβρίου 1874.
Ὁ φίλος σας Μ. Π. Σ.

Ἰδοὺ αὐτὰ ὡς δε.

Ἐν Παρισίοις τῆς 7/16 7-βρίου 1874

Πανιερώτατε ἅγιε Μητροπολίτα Ἰωαννίνων,

Ἡ ἐν τῇ νήσῳ τῶν Ἰωαννίνων Ἱερατικὴ σχολὴ ἤτις ὀφείλεται καὶ δικαίως εἰς τὴν πρωτοβουλίαν ὑμῶν, ἄριστος οὕσα οἰωνός τῆς ἐν τῷ μέλλοντι ὄγιος μορφώσεως τοῦ ἡμετέρου κλήρου, τυγχάνει τῆς ἐπιδοκιμασίας πάντων, οἱς μέλει περὶ τὰ κοινὰ διότι μόνον διὰ τοιαύτης παιδείσεως μεταδοθήσονται τοῖς ἀδελφοῖς ἡμῶν αἱ θρησκευτικαὶ ἀρχαί, ὧν ἀνάγκη μεγάλην ἔχει τὸ ἡμέτερον ἔθνος καὶ σχηματισθήσονται σταθιμαὶ πεποιθήσεις πρὸς διασκέδασιν τῆς ἀμαθείας καὶ τῶν προλήψεων, αἵτινες νῦν καταμαστιζοῦσι τὸ πλείστον ἡμῶν. Τούτου ἕνεκα ἐπιχρῶν καὶ αὐθις εἰς τὸ διάβημα τοῦτο καὶ ἐπιθυμῶν ἵνα παράσχω μικρὰν τινα ἐνίσχυσιν εἰς ὑπερ ὁ Πανασιολογίωτατος ἀρχιμανδρίτης κύρ Ἀββακοῦμ ἀνέλαβε μέγα ἔργον, διατίθημι κατ' ἔτος ὑπὲρ τῆς Σχολῆς ταύτης πενήντα λίρας ἀρ. 50, αἵτινες θέλουσι διδοῦσθαι καθ' ἑξαμηνίαν εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Σχολῆς ἐκ τοῦ Ταμείου τῶν ἐν Κεσορατίῳ Ζωγραφεῶν Διδασκαλείων.

Συγαίρων ἀπὸ καρδίας ὑμῖν τε καὶ τῷ Πανασιολογίωτῳ κύρ Ἀββακοῦμ ἐπὶ τῷ ἀκραιφνεῖ τούτῳ ἔργῳ καὶ προσδοκῶν τὴν πρόοδον καὶ ἀνάπτυξιν τῆς Ἱερατικῆς Σχολῆς κατὰ τὰ πρότυπα τῶν τοιοῦτων σχολῶν διατελῶ.

Τῆς ὑμετέρας Πανιερότητος πρόθυμος φίλος Χ. Ζωγράφος.

Τῷ φιλογενεστάτῳ καὶ φιλόμουσῳ ἐξοχωτάτῳ Κυρίῳ Χρηστάκῃ Ἐφένδῃ Ζωγράφῳ.

Ἀξιόταστε ἄνερ!

(Τ. Σ.) ἀριθ. 30.

Ἡ ἐν τῇ νήσῳ τῆς λίμνης τῶν Ἰωαννίνων Ἱερατικὴ σχολὴ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος, ἡ ἅμα τῇ συστάσει αὐτῆς γενικῶς ἐπιδοκιμασθεῖσα παρ' ἀπάντων τῶν συναισθανομένων τὴν ἀπόλυτον ἀνάγκην τῆς τῷ Ἱερῷ Κλήρῳ ἐμπρεπούσης μορφώσεως, χρηστάς ἔτρεφε τὰς ἐλπίδας περὶ τῆς ἐν τῷ μέλλοντι ἐδραιοτέρας ἐνίσχυσεως αὐτῆς. τὸ μὲν, ὡς καθορῶσα τὸν δεσημέραι ἀναπτυσσόμενον πνευματικὸν ὄργανον τῶν τῆς Ἱερωσύνης ἐφιεμένων τέκνων τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας πρὸς τὴν παρ' αὐτῆς ἐπαγγελωμένην τοῖς προσιούσι διδασκαλίαν, τὸ δὲ ἐπαναπαυομένη ἐπὶ τῆς προσδοκωμένης ἀρωγῆς τῶν μεγαθύμων Ὀμοδόξων εὐσεβῶν ὁμογενῶν, ὧν τὰ ὀνόματα χρυσοῖς καὶ ἀνεξιτήλοις γράμμασιν ἡ σύγχρονος ἱστορία ἐγχαράξει μετὰ τῶν σωτηρίων καρπῶν, οὗς τοσαῦτα Ἱερά Σκηνώματα καὶ Σύλλογοι τῶν Μουσῶν πρὸς διάδοσιν τῆς παιδείας παράγουσι καὶ τοῖς τούτων δεομένοις ἀφθόνως ἐπιχορηγοῦσιν. Καὶ δὴ ὑπὸ τὸ κράτος τοιαύτης θυμηδιστάτης πεποιθήσεως συσπαιζομένη, ἐρρωμένως εἶχε πρὸς τὸν μέγαν αὐτῆς Ἱερὸν προορισμὸν διανύσασα ὁμοῦς τὰς διετεῖς αὐτῆς ἐργασίας καὶ θεωροῦσα ἑαυτὴν μόνῃ τῇ γλισχρότητι τῶν οἰκείων προσόδων καταλειπομένην σπουδαίως ἤρξαστο ἀνησυχεῖν ἐπὶ τῇ δυσχερεῖ οἰκονομικῇ αὐτῆς συνοχῇ καὶ ἀποδυσπετεῖν πρὸς τὸν πνευματικὸν αὐτῆς ἀγῶνα. Ἐφ' ᾧ περ δίκην Μητρὸς πενομένης φιλοστόργου μέντοι νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν ἀνησυχία οὐκ ἐπὶ τυχοῦσιν κατετήκετο καὶ τὰ αἰθέρια ὕψη κατώπτευσεν, εἴπως γε κατιδεῖν ἡξιοῦτο λαμπτήρα τινὰ ζωτικῶ φωτὸς ἐν τῷ κοινωτικῷ στερεώματι παραμυθίαν αὐτῇ κομιούμενον. Ὅποτε οἱ τις ἐπιχυσίς θείας ἀρωγῆς ἡ πρὸς τὴν Αὐτοῦ Σεβασμιότητα τὸν Μητροπολίτην Ἰωαννίνων ἐκ Παρισίων ἀπὸ 4/16 παρελθόντος μηνὸς ἐνσεσημασμένη σωτήριος τῆς «Ἰμετέρας Ἐξοχότητος», ἐπιστολὴ ἐπεφάνη καὶ ἀνεζώωσε τὰς ἐλπίδας αὐτῆς καὶ πάντων τὰς καρδίας τῶν φίλων, τῆς ἐν λόγῳ Σχολῆς, φρονούντων ἀγαλλιάσεως καὶ εὐφροσύνης πνευματικῆς ἐνέπλησε διὰ τῆς μεγαθύμου καὶ ἐγκαίρου πρὸς τὸ Ἱερὸν τοῦτο ἐνδιαίτημα τῶν Μουσῶν εὐεργεσίας, ἣν περ ἡ «Ἰμετέρα Ἐξοχότης» ἐν τῇ ἀκραιφνεῖ Εὐσεβείᾳ Αὐτῆς καὶ τῷ διακαεῖ ὑπὲρ τῆς προσηκούσης τῷ Ἱερῷ Κλήρῳ μορφώσεως ζήλῳ, ἐτησίαν ἐκ πενήντα λιρῶν προσεπιδαφιλέστατο, λαμβανομένων ἐκ τοῦ ταμείου τῶν ἐν Κεσορατίῳ τῇ δεσημέραι κλειζομένη Πατριδὶ Αὐτῆς Ζωγραφεῶν Διδασκαλείων.

Αἶψα τοίνυν εὐγνωμόνως καὶ μετ' ἀπλέτου συγκινήσεως τὴν εὐεργεσίαν ταύτην ἡ Ἱερατικὴ Σχολὴ ἀποδεξαμένη καὶ διὰ πρακτικῶ ἐν τῷ Βιβλίῳ αὐτῆς τὴν ἀποδοχὴν ἅμα καὶ τὰς πρὸς Αὐτὴν εὐχαριστήσεις διατρανώσασα ἐπ'

ἀγαθῇ καὶ αἰδίῳ μνεῖα τοῦ ἐπ' ἀγαθοδωρίᾳ «Σεβαστοῦ ὀνόματος Αὐτῆς» περιδύξου πανταχοῦ καταστάσαντος καὶ τὰ μάλα κλειζομένου ἐκφράζει διὰ τῆς ἐκπροσωπούσης αὐτὴν Ἐφορίας τὴν πρὸς τὴν «Ἰμετέραν Ἐξοχότητα» βαβαθεῖαν αὐτῆς εὐγνωμοσύνην καὶ ἀποδίδωσιν ὡς ἀπαραίτητον φόρον τοὺς διακαεῖς ἐπαύσεις καὶ τὰς εὐφημίας τὸ δεύτερον ἤδη ἀξιωθείσα τῆς εὐεργετικῆς μερίμνης καὶ εὐμενείας Αὐτῆς. Καὶ δὴ τὴν τῆς εὐγνωμοσύνης ταύτης ὑποβολὴν, ὡς φόρου Ἱεροῦ ἐπ' ὀνόματι τῆς Σχολῆς προσάγουσα ἡ Ἐφορία τῇ «Ἰμετέρᾳ Ἐξοχότητι» Ἦν μέγαν εὐεργέτην τῆς Σχολῆς διὰ πρακτικῶ ὀνομάσασα δέεται τοῦ Ὀυρανίου Δοτήρος τῶν ἀγαθῶν, ὅπως μὴ παύσῃται ἐπιδαφιλεύων Αὐτῇ πλουσίας τὰς θείας αὐτοῦ δωρεάς, καὶ διαφυλάττων Αὐτὴν καὶ τοὺς σὺν Αὐτῇ Θεοφρουρήτους Οἰκείους ἐπ' ἀγαθῶ καὶ εὐκλείᾳ τῆς Μητρὸς ἡμῶν Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἐθνους.

Ἐν τῇ κατὰ τὴν Νῆσον τῆς λίμνης τῶν Ἰωαννίνων Ἱερατικῇ Σχολῇ τῷ φίλῳ, σωτηρίῳ ἔτει Ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίῳ, δ-η.

Η ΕΦΟΡΙΑ

† Ὁ Ἰωαννίνων Σωφρόνιος ἐν Χρ' εὐχίτης.
" Ἀρχιμ. Ἀββακοῦμ Ἡγούμεν. Ἐλευσίνης καὶ Σωτήρος.
" Ὁ Ἡγούμεν. τῆς Ἱ. Μ. Παντελεήμονος Χρύσανθος.
" Ὁ Πρωτοψάλτης Μελίτιος Παναζίδης Συναίτης.

«Ο ΔΕΚΕΒΑΛΟΣ» καὶ «Η ΙΩΝΙΑ».

La donna non è più la schiava spregiata, la madre negletta del mondo antico, non l'essere idolatrato qual' ente sovrano dai erranti cavalieri del suo evio; ma ispiratrice e guida nella selvaggia della vita e nel viaggio alla verità.

(Athenaida Z. Pieromaldi).

Ἄρθρον σπουδαῖον «Περὶ ἐκπαιδεύσεως καὶ ἀνατροφῆς τοῦ Γυναικείου φύλου» ἐκδόσθη τὰς στήλας τῆς καλλιλόγης Ἰωνίας, ἣτις εὐηρεστήθη ἵνα μνησθῇ εὐφῆμως τοῦ «Δεκεβάλου» καὶ ἄλλοτε ὡς καὶ ἤδη, καὶ τοὶ ἀντιφρονεῖ ὡς πρὸς τὴν μίαν τῶν ἀκραδάντων ἀρχῶν αὐτοῦ τὴν «τῆς Μεθέξεως τοῦ ὠραίου φύλου», ἣν ἠντλήσαμεν οὐχὶ εἰς ἱατροφιλοσοφον ἀλλογενῆ, ἀλλ' εἰς τοῦ Ἱεροῦ Σωκράτους τ' ἀπόρρητα, εἰς τοῦ θεοῦ Πλάτωνος τὰ δόγματα καὶ εἰς τοῦ οὐρανίου Εὐαγγελίου τὴν οὐράνιον καὶ ὑπερκόσμιον τῆς γυναικὸς ἀποστολήν.

«Μεταξὺ πολλῶν ἴσως ἄλλων ἀντιφρονούντων ἡμῖν, γράφει ἡ Μεληστραφῆς Ἰωνία, ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο, ἡ σπουδαία καὶ φιλόπατρις συνάδελφος ἐφημερίς τοῦ Βουκουρεστίου «Δεκεβάλος» ἀναγράφει ἐπὶ τῆς προμετωπίδος αὐτῆς πλησίον λαμπρῶς καὶ ὠφελιμοτάτης ἀρχῆς, ὅσα κατὰ τὸ φαινόμενον μεγάλην καὶ εὐγενῆ, τοσοῦτα κατ' οὐσίαν ἀσύμφορον καὶ ἀπραγματοποίητον:

«La participation du beau sexe aux affaires d'Etat.»

Ἄποκρούσαντες ἄλλοτε τὴν ἀρχὴν ταύτην συνφθὰ ταῖς ἡμετέραις πεποιθήσεσιν, ἅμα ὡς ἡ διεύθυνσις τῆς φιλῆς καὶ ἀξιολόγου συναδέλφου ἐτίμησεν ἡμᾶς διὰ τῆς ἐπ' ἀλλαγῇ ἀποστολῆς τοῦ φύλου, ἐπικαλοῦμενοι τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἐν λόγῳ ἱατροφιλοσόφου, πιστεύοντες ὅτι τὸ ἐπιστημονικὸν καὶ μάλα τὸ πολιτικὸν στάδιον οὐδὲν ὑπόκειται διὰ τὸ γυναικεῖον φύλον.»

Ὅμοιοῦμεν ὅτι ἡ τοιαύτη ἀρχὴ εὖρε πολεμῶν ἐν Εὐρώπῃ διὰ τὸ καινοφανές αὐτῆς, οὐδέποτε ὁμοῦς προσεδωκῶμεν ὅτι ὁ ἀναπνέων τὸν ἀρωματικὸν ἀέρα τῶν θεανῶν τῆς Ἰωνίας καὶ τὸ πῦρ ἠρωϊδῶν Ἀμαζόνων, τὴν ἠδέϊαν καὶ εὐώδη αἶσαν Σαπφῶς, Ἀρτεμισίας, Ἀσπασίας, Ἰπατίας, Δωροθέας, Σιβυλλῶν καὶ τοσοῦτων ἐτέρων οὐρανοβαμῶν θηλέων ἀγγέλων, αἵτινες ἐγαλακτέθρεψαν τὴν πλειάδα τῶν Ποιητῶν, τὴν Ἰάδα τῶν Φιλοσόφων καὶ βητόρων, τὴν

ἀκτινοβόλον τῶν πολιταρχῶν καὶ στρατηγῶν χορείαν, δι' ἃς ὁ κόσμος ἅπας Ἑλληνικός τε καὶ μὴ σεμνύνεται, ἤθελεν εἰσθαι ἀντίφρων τῇ ἀρχῇ ταύτῃ, ἣτις κατέστη ἀσπαστὴ εἰς πλείστα Δημοκρατικά, Συναγματικά καὶ Αὐτοκρατορικά Κράτη.

Καὶ πῶς οὐχὶ; ἀφοῦ ἡ μὲν Γερμανία ἀποστῆλκει τὴν Αὐτοκράτειραν καὶ τὰς Βασιλίσσας καὶ Δουκίσσας αὐτῆς ἐνα προσδρῶσασιν τῶν γυναικείων Συλλόγων ἡ δ' Ἀμερικὴ καὶ Ἑλβετία καινοτομοῦσιν ὁσονοῦτω τοὺς κώδικάς των ὑπὲρ τοῦ ὠραίου φύλου ἡ Ρωσία καὶ ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Ἰταλία παραδέχονται ἱατροῦς, ἐπιστήμονας καὶ ἀριστοτέχνους ἐκ τῶν εὐφῶν καὶ σοφῶν γυναικῶν, ἃς ἐνθρονίζουσιν εἰς τὰ τῆς Πολιτείας; Ἡ μήπως δὲν εἶναι μέθεξις εἰς τὰ τοῦ Κράτους αἱ ἱατροφιλοσοφικαὶ ἔδραι, αἱ τηλεγραφικαὶ, ἀστρολογικαὶ καὶ μετεωροσκοπικαὶ θέσεις, αἱ κατεχόμεναι ἤδη ὑπὸ θηλέων ἐν ταῖς εἰρημέναις χώραις;

Ὁ Δεκεβάλος κατεχώρησεν ἐπιστολάς, ἄρθρα, καταστατικά διαφόρων Γυναικείων θιάσων οὐ μόνον ὑπὲρ τῆς τοιαύτης ἀρχῆς, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τοῦ παραδεκτοῦ εἰς πλείστα Κράτη τῆς ψηφοφορίας τῶν Γυναικῶν, ὅσαι ἐν αὐτῶν ἱκαναὶ τὰς φύσεις ἐγγήνωνται κατὰ Πλάτωνα, Προίμια βαβαίως τοῦ ἀσπαστοῦ τῆς ἀρχῆς ταύτης, ἣν ἡ φιλῆ «Ἰωνία» ἀποκαλεῖ ἀσύμφορον καὶ ἀπραγματοποίητον.

Διατὶ ἀσύμφορος;

Μήπως ἡ ἀνδρωπότης προώδευσεν ἡθικώτερον καὶ ἐπὶ τὸ βέλτιον, διότι διαιωνίζεται ἡ δεσποτεία τοῦ ἄρρενος ἐν Ἀσίᾳ, Ἀφρικῇ, Ὀκεανίᾳ καὶ ὅπῃ κλείεται ἡ γυνὴ εἰς τοὺς γυναικωνίτας; Ἡ μήπως χειροτερεύουσιν τὰ Πολιτεύματα, ἀν ἡ γυνὴ ἀναβῇ τοῦ θρόνου τὰς βαθμίδας ἡ συμπαρεδρεύσῃ καὶ συσκέψῃται τοῖς ὑπουργοῖς καὶ θεσιθέται; Ἡ γυνὴ πρακτικῶς τὰς προόδους τῶν Ἐπιστημῶν καὶ ὠραίων Τεχνῶν τοῦ φθάσαι εἰς ἀνακαλύψεις νέων Πλανητῶν καὶ Κομητῶν καὶ οὐρανοδρῶμίας εἰς τὴν ἀργυρόφωτον Σελήνην ἢ τὴν χρυσολαμπῆ Ἀφροδίτην καὶ τὸν ἐρυθροφάτῃ Ἄρην, εἰς τὴν ἀπειράριθμον τοῦ σύμπαντος αἰθεροδρόμον χορείαν; Ἡ μήπως οἱ Ἀσκληπιάδαι τῆς Ἀνατολῆς, τῆς Ἑλλάδος θέλουσιν ἀναχαιτισθῆ ἀπὸ τοῦ διαγνῶναι τὰ διάφορα σωματικά, ἡθικά ἢ ψυχικά ἄλλα, ἀν συμπαρακαθήσῃ καὶ μία ἐπιστημονικὴ γυνὴ, ἐτάζουσα τὴν «καρόταν», τὸ πύξιον τοῦτο τοῦ πνεύματος καὶ σώματος;

Ἄσύμφορος; οὐδὲ μὴν οὐδέποτε ἐπειδὴ ὁ μὲν ἀμύμων καὶ ἡ ἔδρα ἀνακτῆσονται τὴν ἀρχαίαν αὐτῶν εὐκλείαν, θαυμάσιον μετοχτενομένων τῶν κρυσταλλορρῶτων τοῦ Ἑλληνισμοῦ ναμάτων καὶ τῶν ἡλιοβόλων τοῦ χριστιανισμοῦ Φώτων ὁ δὲ θρόνος καὶ τὰ ὑπουργικά ἢ βουλευτικά ἐδώλια θέλουσιν ἀποβάλλει τὸ θάμβος ἐκεῖνο ὅπερ ἐκθροεῖ καὶ αὐτοὺς τοὺς δημοκράτας τὸ δὲ ἔθνος καταλύσει τοὺς ἀδρούς μισθοὺς καὶ καταργήσῃ τὰς αὐλικὰς θέσεις, ἐξ ὧν καὶ δι' ὧν ἐκσφενδονίζονται ἀνελεύθερα καὶ ἀντιδημοτικὰ βουλευματα καὶ τὰ περὶ τὰ «καὶνὰ καὶ κενὰ» τῶν βασιλέων κατὰ τοῦ Δήμου προνόμια. Ἄπ' ἐναντίας καθόλου «συμπεριεπικτῆ» διότι ἡ «Πολιτεία» θέλει ἐν γένει βελτιωθῆ, τῆς γυναικὸς ἀφοσιουμένης εἰς τὰ ἀφορῶντα τὸ Κράτος πολὺ διακαέστερον τοῦ ἀνδρὸς, ὡς τοῦτο καταφαίνεται καὶ ἐν τοῖς κατ' οἶκον. Ἄν τάξῃτε τὴν Ἑλένην, ἀντιτάσσεται ἡ Πηνελόπη ἀν κατηγορηθῇ ἡ Κλυταίμηστρα, ἐπαινείται ἡ Ἀνδρομάχη ἀν κακαλογῆται ἡ Ξανθίππη, εὐφημεῖται ὑπὸ πάντων ἡ Ἀσπασία. Παραλείπομεν τὰς Ἑβραϊδας ἐκεῖνας, ὧν τὰ ὀνόματα ἡ Ἱερά καὶ πανάρχαιος Γραφὴ μετὰ σεβασμοῦ μνημονεύει ἀεὶ ποτε μεγάλων ἕνεκα κατορθωμάτων πίστεως, ἀρετῆς καὶ πατριωτισμοῦ, ἃς σπανίως τις ἀπῆγγα καὶ μεταξὺ τῶν ἀνδρῶν ἐκεῖνων τῶν ἐποχῶν.

Δια τί δὲ «ἀπραγματοποίητος»; ἀφοῦ καὶ ἐν αὐταῖς τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας ταῖς πόλεσιν, ἔθνα ἢ βοῦπτις Ὀθωμανὶς θεω-

ρείται ως επιπλέον, ή κυανώπις 'Ελληνίς έδωκε τήν μεγίστην τών ωθήσεων εις Συλλόγους, 'Αδελφότητας, εις ιερά, φωτοφόρα και Φιλανθρωπικά ύπερ του Κοσμοπολιτισμού έν γένει και ύπερ του 'Ελληνισμού ιδίως Καθιδρόματα; 'Η δέν θεωρούνται ύπό του ιατροφιλοσόφου *Lehut* τά τοιαύτα ύσπερτινά γιγάντεια βήματα επί τά πρόσω προς άναβίβασιν τής γυναικός εις τήν περιωπήν εκείνην, ήν ό μέν δαιμόνιος «Πλάτων» έφαντάζετο έν τή Πολιτεία αυτού, άναγράφων γράμμασιν άνεξιτήλοις τήν επί κεφαλίδος του «Δεκεβάλου» βήτηραν:

«Φημι πάντων άνοητότατα τά νύν έν τοις «παρ' ήμίν τόποις γίνεσθαι, τό μη έπιτη- «δεύειν άνδρας γυναιξί ταύτά, ως δεί παι- «δεΐα τε και τών άλλων β, τι μάλιστα κοι- «νωνεΐν τό θήλι γένος ήμίν τψ τών άρ- «ρένων γένει.» (Πλάτ. περί Γυναικων άγωγής.)

«Javoue qu'il arrive déjà dans nos Pays quelque chose des plus insensées, quand hommes et femmes n'exercent pas les memes professions, tant en instruction qu'en tout ce qui, entre autres, a plus de rapport parmi le sexe féminin et le sexe masculin.» (Pl. sur l'Education de la Femme).

«Είς τά τής Πίστewς;» 'Ο Θεάνθρωπος ΙΗΣΟΥΣ τήν 'Αρχήν ταύτην έφήρμωσε καταβάς έξ ουρανών και άνακαινίσας τήν υφήλιον διά τής «Γυναικός,» τής Μητρός και Νύμφης Τούτου ΜΑΡΙΑΜ, τής φιλαδέλφου και φίλης «Μάρθας,» τής άγαστης και άγνωστικής «Μαγδαληνης,» τής ώραίας και σοφής «Σαμαρείτιδος» κλπ. Ναι, διά τής Γυναικός, ήτις πρώτη τής χαράς τά εθαγγέλια έμψυσε τοις 'Αποστόλοις, πρώτη συνηγόρησεν ένώπιον Καίσαρος κατά τής άδικου του «Δικαίου» καταδικής, πρώτη συνέδεσε περιβαλλούσα δι' ουρανίου μανδύου τόν 'Ελληνισμόν έν τή παρακμή αυτού.

«Είς τά τής Πατρίδος;» 'Η Γυνή έν 'Ελλάδι και Ρώμη, και μάλιστα έν Λακεδαιμόνι, έθρεψεν άναδείξασα άπαραμίλλους 'Ηρωας' αλλά μήπως και έν τή νεωτέρω Ιστορία αι Σουλιώτιδες και Κρησαι, αι Θεσσαλιώτιδες και Χειμαρριώτιδες δέν παρίστανται ως πρότυπα πατριωτισμού; Πλήν και τά Γαλατικά και Σαξωνικά, έκτός τών άρχαίων, έθνη έγέννησαν αυταπαρνήσεως και άφοσιώσεως ύπερ τών «Πατριων» ύποδείγματα.

«Είς τά τών 'Επιστημών και Τεχνών;» Θίασος σοφών και πεπαιδευμένων ήκτινοβόλησε γυναικων, αιτινες και έν αυτῇ τῇ εθνική καταπτώσει ήμασαν έν 'Αθήναις, 'Αλεξανδρεία, 'Ιωνία' αλλά και έν τοις νεωτέροις χρόνοις άπαντῶμεν έπιστήμονας και άριστοτέχνας θήλεις, δυναμένας ίνα παραβληθώσι τοις καλλιτέροις κλασικοις.

«'Επί του θρόνου;» 'Ετυχον και 'κει βασιλεύσασιν έναρτοι και σοφαι έν τε τῇ άρχαί και έν τῇ νέα του Κόσμου 'Ιστορία, ύπερακοντίσασιν και αυτούς τοις σοφωτέρως Αύτοκράτορας και βασιλείς, ών και ή σπουδαία συνάδελφος μνείαν ποιείται άντιφρονήσα. Πόσαι δε βασιλομήτορες άνεχαίτισαν τοις Σουλτάνους και άναχαίτιζουσι τούτους εισέτι έν τῇ 'Ανατολή, διαδύσασαι πολλάκις ού μόνον τό δηήκον αλλά και αυτό τό δεσπόζον στοιχείον από δυσαναποφεύκτου δλεθρου; Τήν δ' 'Αμαλίαν δ ειλικρινής και γνήσιος 'Ελλην οδδέποτε θέλει επιλαθειν διά τας πολιτικές αυτης γνώσεις, προσελευσάσης ού μόνον τήν αγάπην του Πανελληνίου αλλά και αυτών των 'Ανάκτων τής Ευρώπης τόν θαυμασμόν, άναφωνούντων έν τῇ περιδεία αυτης ότι «ή 'Ελλάς καλλίτερον συνηγορον δέν ήθελε στελειν εις τά 'Ανακτοβούλια,» ένω 'Ανακτες περιέπλεξαν τά πλεονξωτικά τής Πατρίδος Ζητήματα κατά τας έν Ευρώπη περιδείας των.

Δύμεν δθεν εκπαιδευειν, ήθικοποιήσωμεν, τελειοποιήσωμεν διά του 'Ελληνικού Χριστιανισμού τήν Γυναίκα. 'Απαλλάξωμεν ταύτην του γυναικωνίτου, του κτηνώδους ζυγῆ,

των οδυνων και μεριμνων, και τότε οι μεν Λαοι τής υφήλιου άληθώς θέλουσιν άδελφοποιηθῆ; αι δε μυδροβόλοι και φονοκτόνοι μηχαναί θέλουσι μεταποιηθῆ εις φιλεπιστημονικάς, φιλοκόσμου και εξανθρωπιστικάς διαπονήτους και ενιαίλους έρεύνας, προς άστεροδρόμους άνακαλύψεις και αιθερίους μετατοπίσεις από του ωραίου ήμῶν Πλανήτη άν οχι επί τήν πληθύν των Κόσμων του λαμπροτέρου Ουρανού, καν εις τήν δορυφόρον Σελήνην, περί ής οι άθάνατοι πρόγονοι έγραφοι.

Μήσατο δ' άλλην γοΐαν άπειρατον ήν τε Σελήνην 'Αθάνατοι κληΐουσιν, επιχθόνιοι δε τε Μήνην, 'Η πόλλ' έρ' έχει, πόλλ' άστη, πολλά μέλαθρα.

Θεραπεύσωμεν τήν ήθικην των Κοινωνιων γάγγραιναν διά τής άποκαταστάσεως τής Γυναικός εις έργα φιλάνθρωπα, έντιμα, υφήλια,» οχι δε εις «άπάνθρωπα, άτιμα, χθαμηλά» και τότε ό κόσμος έσται έντως κόσμος διακόσμος και οχι «άκόσμος,» ή δε γῆ έσται παράδεισος και ή Βασιλεία των Ουρανων έρχεται και επί τής γῆς, ως ή 'Εκκλησία διηνεκώς εύχομένη άνακράζει προς τόν Πατέρα του Κυρίου ήμῶν.

«'Η μέθεξις του 'Ωραίου Φύλου εις τά τής Πολιτείας» θέλει επιφέρει «τήν άδελφειν των Λαων» οιασδήποτε φυλής και γλώσσης, οιασδήποτε θρησκείας και δοξασίας. Τοιαύτη έστιν ή άκράδαντος ήμῶν πεποίθισις.

Θ. Α. Πασχίδης.

Αί Μεταρρυθμίσεις έν Τουρκία.

Δέν παρήλθε καιρός πολυς άφότου πολιτικός τις 'Αγγλος έξεφωνήσεν. «Τό τουρκικόν ζήτημα είναι ζήτημα οικονομικόν. 'Εάν ή Τουρκία χαθῆ, θ' άπολεσθῆ διά τής συλῆσεως του ταμείου και τής άθλιας διοικήσεως της.» 'Η γνώμη αυτη είναι άληθεστάτη. 'Αν έξετασῆ τις επιπολαιως τόν υπολογισμόν του 'Οθωμανικου Κράτου ως προς τήν σύνταξιν του Σουλτάνου θέλει εκπλαγῆ διά τήν υπέρμετρον άσωτείαν αναλόγως των μετρίων έσόδων του δημοσιου θησαυρου. Αί συντάξεις των άνωτέρων υπαλλήλων τής Πύλης εισιν υπερβολικάι. 'Αναγράφωμεν τινας τούτων: 'Ο μέγας βεζύρης λαμβάνει κατά μήνα 3000 λίρας τουρκικάς. 'Επειδή δε άναπληροί και τήν θέσιν του ύπουργου των στρατιωτικων, ή μηνιαία επιχορήγησις άναβαίνει εις 85,000,000 φρ. κατά μήνα, ήτοι εις 1,021,000 φρ. κατ' έτος. 'Ο Σεχουλισλάμ λαμβάνει κατά μήνα 27.600 φρ. τούτέστι 331.000 φρ. έτησίως. 'Ο ύπουργός των έξωτερικων λαμβάνει έτησίως 276,000 φρ. Οι δε λοιποι 'Υπουργοι και ύψηλοι υπάλληλοι τήν αυτην άναλογίαν λαμβάνουσιν. Πλήν έκτός τούτων οι παυόμενοι ύπουργοι μισθοδοτούνται υπερόγκως. 'Εξ μεγάλοι βεζύροι από του 1871 μέχρι τοιδε παυθέντες λαμβάνουσι σύνταξιν ποσων υπερόγκων.

Εύχῆς έργον ήθελεν εισθαι ώστε, όπως ακούεται έν Τουρκία ή έλάττωσις τής επιχορηγήσεως του Σουλτάνου και των λοιπων ύπουργων του 'Οθωμανικου Κράτους, οδτω πως και έν Δακία να ήθελον γενῆ έκπτώσεις μισθων ύπουργικων, όπως έν 'Ελβετία και έν 'Ελλάδι, ένθα εις ύπουργός δέν πληρώνεται πλείον των 1,000 δραχμων (maî rufrin de 1000 fr.) κατά μήνα.

Νικολάου 'Αθανασίου Πασχίδου.
Α. Περί τής αληθείας των Ευαγγελίων.
(Συνέχεια και τέλος).

Τελευταίον δε λέγωμεν, ότι οδδε προαίρεσις άπάτης επ' ωφέλεια δῆθεν τής ανθρωπότητος δύναται να άποδοθῆ τοις άπλοις τούτοις Εθαγγελισταις: διότι έν χρόνοις καθ' ους και αυτοι οι των άρχαίων μυθοι, οι τήν βΐσιν των εθνικων θρησκευμάτων αποτελούντες, υπό μεν των φιλοσόφων έχλευάζοντο υπό δε των ιερέων προς εξαπάτησιν του όχλου άλληγορικώς ήρμηνεύοντο, έν χρόνοις, καθ' ους πολλοι άπατεώνες, έν αυτῇ μάλιστα τῇ 'Ιουδαία άναφανέντες, είχαν παρασύρει προς καιρόν πολλοδς των 'Ιουδαίων, ους μετ' ού πολυ συκατέστρεψαν, τήν δυοπιστίαν τοδς έν- απολειφθέντες διδάξαντες, ήτον άδύνατον οι ιεροφάνται ούτοι του Θεου και τής σοφίας δαδούχοι, ήτον άδύνατον να επιχειρήσωσι τηλικουτον εργον, άνευ ουδεμιΐς έλπίδος επιτυχίας; λέγομεν δε άνευ έλπίδος επιτυχίας, διότι έμελλον να διηγηθώσι γεγονότα συμβάντα επί συγχρόνων ανδρων, των και οδδέποτε μελλόντων άναχθῆναι προς καιρίαν αυτων βλάβην, να κηρύττῆται διά ζωής φωνῆς, και διαδιδώται διά συγγραφῆς επίπλατος Ιστορία 'Ανδρός, οδτινος ή έλευσις και όλος ό βίος' άπέβλεπεν ού μόνον εις τήν καταστροφῆν και πτώσιν πάσης εθνικῆς θρησκείας, αλλά και εις τήν κατάργησιν και αυτης τής του 'Ισραηλιτικου λαου μονοθεΐας, άνθ' ής έδίδασκε τόν έν Τριάδι ένα Θεόν, και δῆ και εαυτόν εκήρυττεν Υϊόν Θεου. 'Αλλ' όμως κηρυττόντων των ιερων εκεινων ανδρων εδῆς μετά τόν σταυρικόν του Σωτήρος θάνατον, και τήν έννεκρωσιν 'Αναστασιν, τῇ περί Αυτου, οδδεις των άκρωτων έξήλεγε τήν διδασκαλίαν ως άπάτην, αλλά μόνον οι άρχοντες των 'Ιουδαϊκων αίρέσεων προσκαλούντες αυτούς επέταττον να παύσωσι κηρύσσοντας τόν 'Εσταυρωμένον άκούοντας δε παρά των 'Αποστόλων τό «πειθαρχείν δεΐ Θεῷ μάλλον ή ανθρωποις» μέχρι θανάτου εδίδωκον αυτούς. 'Οτε δε διά του άόγκου των 'Αποστόλων ζήλου τό επιβεβαιούμενον κήρυγμα υπό μυρίων θαυμάτων κατέστη κοινόν εις πάντα τά έθνη, και δοθείσης ευκαιρίας και άφορμῆς συνετάχθησαν τά Εθαγγέλια, οδδεις εύρέθη να έξελέγῃ δι' Ισχυρων λόγων και αξίων τής έλαχίστης προσοχῆς, ουτε εκ των 'Ιουδαίων, ουτε εκ των εθνικων, αλλά πάντες οι πιστεύοντες εις τόν κηρυττόμενον τούτον Ουράνιον Σωτήρα άπεδέξαντο τά Θεΐα ταύτα Βιβλία ως σύμφωνα κατά πάντα προς τας διά ζωής φωνῆς διδασκαλίας, και διεφύλασσον αυτά ως κήρυκον ψευδῶς σφετερισόμενων τό όνομα οιδούήποτε εκ των δώδεκα 'Αποστόλων συγγράμματα. 'Αν λοιπόν οι προην ταύτας τας διδασκαλίας και συμβεβηκότα κηρύξαντες ήθελον παρεισάξει εις αυτά γράφοντες υπερβολικά τινα, και άπάδοντα τῷ πρώτῳ κηρύγματι, δέν ήθελον έξεγερθῆ; οι Χριστιανοι, οι τότε εύρισκόμενοι προς κατηγορίαν αυτων; δέν ήθελον τά παχυλά και φιλοτάραχα των 'Ιουδαϊων γένῃ έξαναστῆ και κινήσει παν βέβηλον στόμα και πάντα λίθον κατά των Ιστορούντων ταύτα, και αποδείξει ότι άλλα κηρύττουσι και άλλα γράφουσι; άλλ' οδδέν τούτων βλέπομεν πράττοντα, αλλά πάντα σχεδόν διλάζοντα μόνον έμπροσθεν των Ιστορούντων, και άποδεχόμενον τά οσα Ιστοροδοι. Τοιαύτας λοιπόν αποδείξεις έχον ύπερ εαυτου τό Εθαγγέλιον, πῶς δύναται να λογισθῆ επίπλαστον και μη άκριβές; πῶς οι συντάξαντες αυτοι δύναται να ύποληφθῶσι ως άπατεώνες ή φανατικοι, έν ψ' αι έποχῆ, ό βίος και ό θάνατος, ό τρόπος τής συγγραφῆς, βεβαιουσι τήν διαγωγῆν αυτων, τήν άμεμπτον και άνεπιλήπτον, και τό άβουδέστατον και αναλλοίωτον τής συγγραφῆς αυτων; άπ' εναντίας λοιπόν ταύτα πάντα αποδεικνύουσιν, ότι αυτοι ήσαν αξιόπιστοι λόγῳ τε και έργῳ, ότι ή προαίρεσις και πρόθεσις αυτων εκόκει τό μόνον αληθές να παραστῆσωσιν, ως και παρεστῆσαν αυτά, και ότι φέρουσι τό κύρος και τήν σφραγίδα του αιώνος ύπερ ου έμόχθησαν και μυρίου βασιάνους ύπέστησαν. Και ταύτα μεν περί τής άξιοπιστίας των συγγραφεων των Εθαγγελίων. Μεταβαίνωμεν δε ήδη και περί τής θεότητος αυτων.

Β. Περί τής Θεότητος των Ευαγγελίων.

«'Η διδασκαλία ή έν τοις σεπτοις τούτοις βιβλίοις περιεχομένη άρχεί εις τό πεισαι ήμας περί τής θεότητος αυτων, και καταδείξει λαμπρως αυτην. Και αληθῶς βλέπομεν αυτην διαβεβαιωμένην ού μόνον ύπό άπειρων και πολλαπλων θαυμάτων και προρησεων κατά μικρὸν πληρουμένων, αλλά και επικουρούμενην υπό λαμπρων προφητειων, ως θεόπνευστοι συγγραφῆς προεκήρυξαν, και υπό έντελοδς και θαυμαστῆς συμφωνίας προς τας άρχαίας αυτων προρησεις περιβεβημένην, ως θέλομεν δηλώσει εκ των εξῆς.

Και Α.) μεν τήν θεΐαν ταύτην διδασκαλίαν επεκύρωσαν τά άπειρα και έξαΐσια θαύματα αυτου του Σωτήρος Θεου: ταύτα δε διοσφῆσαν λαμπρότατα και αξιοπρεπέστατα οι άρχαίοι των Χριστιανων 'Απολογηταί, 'Ρωμαίοι τε και 'Ελληνες, και άπέδειξαν εδοτοχότατα δι' αιτιολογούμενων και πάντων των τῆς επιστήμῆς μέσων, ότι ό 'Ιησους Χριστός διεπράξατο τά έν τοις Εθαγγέλιος θαύματα, και ότι τό σύνολον των θαυμάτων τούτων, των και υπό των Προφητων επιβεβαιουμένων, έστιν αναντίρρητον τεκμήριον και σημεϊον προφανές τής θεοθεν του Σωτήρος άποστολῆς.

Β.) τήν Θεότητα ταύτης τής διδασκαλίας περιβάλλουσι κύρος αι των προφητειων σαφέστατα και πασιδηλοι εκπληρώσεις, αιτινες εξεπληρώθησαν πάσαι, ως άναφέρουσιν οι Εθαγγελισται, και ύπερ τής εκπληρώσεως των όποιων σύμψα ό κόσμος μαρτυρεί: τοιαύται δε εισι: α.) αι περί τής έλευσεως και του σταυρικου Πάθους του Χριστου: β.) αι περί τής τριημέρου 'Αναστάσεως και εμφανίσεως Αυτου εις τοδς έν Γαλιλαία μαθητάς και γ.) αι περί 'Αναλήψεως και δευτέρας Παρουσίας και τής εκ τής ειδωλολατρείας έπιστροφῆς πάντων των εθνων εις τήν ύπ' αυτου κηρυττομένην πίστιν.

Γ.) τήν Εθαγγελικην διδασκαλίαν διαβεβαιού ή έντελής συμφωνία των ειρημένων προφητειων προς τά έν τῷ Εθαγγελίω άναφερόμενα. Τούτο δε δύναμεθα προφανώς ιδείν παραβάλλοντες τά τής Παλαιας Διαθήκης προς τά τής Νέας: διότι πάντα σχεδόν τά υπό του παλαιου Νόμου ειρημένα τόν Γαλιλαϊον τούτον, τόν από Ναζαρέτ, εικονίζουσι, και εις τό πρόσωπον Αυτου και Μόνου εκπληρούνται.

Δ.) 'Η του Εθαγγελικου κηρύγματος έξάπλωσις εις πάντα τῆς γῆς τά πέρατα άρκούντως καταδεικνύει τήν Θεότητα του Εθαγγελίου. Και τῷόντι: έν ψ' πάντα τά έθνη εκυμαίνοντο υπό διαφόρων δεισιδαιμονιων και άβεβαίων έλπίδων, έν ψ' τά πάθη αυτων ως ποταμός πυρός προς άλλῆλους είχαν εκχυλίσαι, αίφνης βλέπομεν, διά τῆς υπό των άγραμμων μαθητων κηρυττομένης αληθείας, άνανεούμενα τά φρονήματα αυτων, βλέπομεν λύκους μετ' προβάτων αδιζόμενους, βλέπομεν λαύς ολοκλήρους απολειπόντας ως δι' Ισχυρας δυνάμεις τήν πάτριον αυτων θρησκείαν και τας των πατέρων αυτων παραδοχάς και δόξας, αιτινες θεοποιουσι τά πάθη, τας βροχάς και τας όρέξεις τής ανθρωπίνου αυτων άδυναμίας εθώπευον: τοις θεοδς αυτων εγκαταλειπομένους και καταφρονουμένους υπό των άλλοτε λατρευόντων διαθέρμους και άσμένους προσφερόντων εις θυσίαν ού μόνον κνίσσαν ζώων, αλλά φιλάτων φεῦ! τέκνων και θυγατέρων κνίσσαν! βλέπομεν ταύτην τήν θυσίαν αντικαθισταμένην διά σύμψνας και λιβάνου εις τόν ένα έν Τριάδι αληθῆ Θεόν, δν 'Αλιεις εκήρυκτον μεγάλη τῇ φωνῇ και έν δη τῇ πεποιθῆσει τής πίστεως αυτων. Τους 'Ιουδαίους, τοις ύπερ τής θρησκείας αυτων ήδέως θνήσκοντας, κύπτοντας τόν αυχένα, και προσκυνούντας εκεινον, δν επί του Γολγοθα έσταύρωσαν: βλέπομεν τοις ιδιώτας τούτους 'Αποστόλους διά τῆς του σταυρωθέντος Ισχυος καθισταμένους των φιλοσόφων σοφωτέρους, τοις των Ιχθύων άφωνοτέρους ποιούμενους έντονωτέρους και ένδοξοτέρους ρητόρων, λογογράφων τε και ποιητων. Τελευταίον δε τήν μεν πίστιν των αλιέων άποδεκτῆν γενομένην υπό των εθνικων, τας δε των φιλοσόφων τῆς αρχαιότητος πεποιθήσεις και πολυλόκους διδασκαλίας σαλευόμενας, ίνα μη είπω διοσεδαομένες. Ποῦ νυν τά των εθνικων φιλοσόφων ποικίλα σοφίσματα; Ποῦ ή των 'Ελλήνων και πάντων των εθνων ειδωλομανία; έξέλιπον από προσώπου τῆς γῆς, ως εκλείπει καπνός από προσώπου πυρός, άναφανείσης τῆς υπό των 'Αποστόλων τούτων κηρυττομένης αληθείας. Ποῦ νυν αι προς τοις βροτολογοδς αυτων θεοδς τιμαί και αιματόφυρτοι θυσίαι; ήρθῆσαν από τῆς γῆς τῇ δυνάμει του κηρυττομένου Θεου, αντικατασταθεισαι διά τῆς έν πνεύματι και αληθεία προσκυνήσεως «Πνεῦμα ό Θεός» και τοις προσκυνούντας αυτόν έν πνεύματι και αληθεία δεΐ προσκυνείν» (Ιωαν. Δ. 24). 'Αληθως βλέπομεν έπαισιθητην άλλοίωσιν έν πάση τῇ φύσει. Δέν δύναμεθα άλλως να έξηγήσωμεν ταύτα πάντα, όταν δέν παραδεχθῶμεν προθύμως, ότι πάντα οσα έλεγον και έπραττον οῦτοι, οι τόν λόγον και τό πνεῦμα άδύνατοι, προήρχοντο άνωθεν, εκ του Πατρός των Φώτων, και επομένως ότι είναι θεοι και θεόπνευστοι άνδρες και συγγραφῆς.

Ε.) και τελευταίον λέγωμεν ότι τό ύφος και ό τρόπος τής συγγραφῆς δεικνύει προφανέστατα, ότι ήτο θεΐα και όχι ανθρωπίνος ή διδασκαλία, και ότι υπό Πνεύματος 'Αγίου φερόμενοι έλάλησαν και έγραψαν οι 'Αγιοι οῦτοι του Θεου άνθρωποι. Και αληθως ποιόν άλλο μεγαλύτερον τεκμήριον δύναται να παράσῃ ήμίν περί τούτου ή ή ά-

